

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De duobus mercatoribus in Colonia, quibus in confessione consultum est,
ne iurarent & mentirentur, & facti sunt ditiores, cap. 37

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

frater? respondit: Quamdiu substantiam fratrum tuorum recepi, semper pauper & miser fui, & tu grauius peccasti, non tua mihi largiendo, ego verò aliena recipiendo: ex quo enim de his poenitui, & furtum abhorruui, benedicente Domino abundaui. Ecce quantum valeat consilium bonum in confessione. Simile aliquid legitur in vitas patrum. Dicam tibi adhuc exemplum quod mihi retulit Hermannus Decanus Bonnenfis, asserens etiam se audisse a sacerdote cui contigit.

CAPVT XXXVII.

DVO ciues Colonienses, inter cetera sua peccata, confessi sunt duo peccatorum genera, quae quidem in se valde sunt magna, licet propter usum, mercatoribus maximè, parua videantur & quasi nulla, mendacium scilicet atque perjurium: Domine, inquiunt, penè nihil possumus emere, nihil vendere, nisi oporteat nos mentiri, iurare, & saepe peierare. Quibus cum diceret plebanus, peccata ista valde sunt graua, & a Salvatore prohibita, ipso dicente: Sit sermo vester, est, est; non, non. Responderunt: Non possumus hoc praecipuum in negotiationibus nostris custodire. Atque sacerdos: Vrimini consilio meo, & benedicet vobis; nolite mentiri, nolite iurare, sicut mercatum vestrum dare vultis, sic ipsum laudate. Et promiserunt ei, quia tentare vellent vno anno; hoc enim petiuit. Impediente eos satana, qui semper salutem humanam aduersatur, penè nihil anno illo vendere potuerunt; reuersique anno euoluto ad suum plebanum, dixerunt: Obedientia huius anni multum nobis fuit damnosa, homines à nobis desuunt, nec aliquid sine iuramento vendere possumus. Tunc dixit sacerdos: Nolite timere, quia tentatio est, fixum tenete in corde vestro, quòd nulla aduersitas, nulla etiam paupertas, vos a tali bono proposito auertat, & Dominus vobis benedicet. Promiseruntque ei, Domino inspirante, quia custodire vellent eius consilium, & diuinum praecipuum per omnes dies vitae suae, etiamsi oporteret eos mendicare. Mira res; statim Dominus immis-

Matt. 5.

lam compescuit tentationem, & cœperunt eos homines plus quam ceteros mercatores frequentare; factique sunt in breui diuites, ita vt mirarentur. Et reuersi ad suum confessorem, gratias egerunt, eo quod per eius salubre consilium a tam grauibus peccatis foret exonerati, & foris in rebus ditati. APOLLONIVS: Huiusmodi exempla prædicari deberent in ecclesijs mercatoribus, fortè expauescerent de pecunijs malè conquisitis negotiari, & in suis venditionibus iurare vel mentiri. CÆSARIUS: Verum dicis. APOLLONIVS: Nunc audire delectat, quod quidam peccatores meritis sui confessoris iustificentur.

CAPVT XXXVIII.

CÆSARIUS:

IN vita sancti Malachie Hibernensis Episcopi, qui nostris fuit temporibus, beatus Bernardus Abbas Clarauallis scribit, mulierē quandā ita fuisse iracundam, vt animi eius furorem nō vicini, non cognari, nec quidem ipsi filij eius possent sustinere; ad sanctū Malachiam illam ducentes, & querimoniam de ea facientes, vt eius miseretur deprecantur. Hortatur vir sanctus miseram ad confessionem; parat illa, iniungit pœnitentiam, orat Deum, vt impatienti tribuat patientiam. Et ecce, facta est super eam mutatio dexterae excelsi. Tantam ab illa hora patientiam & tranquillitatem propter confessoris sui merita Dominus illi tribuit, vt quæ prius omnes exasperare solita fuit, nullis damnis, siue contumelijs, deinceps turbari posset. Item quod quidam ex sola Dei misericordia in confessione conterantur, dictum est in secunda distinctione cap. ij. de monacho apostata, qui duo milia annorum elegit in purgatorio. APOLLONIVS: Quia tam multiplex est fructus confessionis, viderur mihi iustum, vt hi, qui alios debent mundare, ipsi sint mundi & sancti. CÆSARIUS: Ausculta. Confessor vt sit perfectus, debet esse timoratus, prudens & literatus, discretus & misericors, affabilis, paratus volentibus confiteri. Quantum inde bonum proueniat, si has virtutes habeat; mali verò, si eis careat,

EXEM-